

ἐναντίαις εἶναι δυνάμεσι καὶ ποιότησι τῶν ἐπεισιόντων καὶ τὸ πάσχειν ἐμποιούντων. τῷ γὰρ ἐνόντι θερμῷ ἢ ἀλλοίωσις ἢ παρὰ τοῦ ψύχοντος καὶ τῷ ἐνόντι ὑγρῷ ἢ ἀλλοίωσις ἢ παρὰ τοῦ ξηραίνοντος, καὶ ἡλλοιωῖσθαι λέγομεν τὸ ὑποκείμενον, 5 ὅταν ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν ἢ ἐκ ξηροῦ ὑγρὸν γίγνηται. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ λεγομένη πυρὸς φθορὰ μεταβολῆς γενομένης εἰς στοιχεῖον ἄλλο· τὸ γὰρ πῦρ ἐφθάρη, φασί, οὐχ ἢ ὕλη· ὥστε καὶ τὰ πάθη περὶ τοῦτο, περὶ ὃ καὶ ἡ φθορά· ὁδὸς γὰρ εἰς φθορὰν ἢ παραδοχὴν τοῦ πάθους· καὶ τούτῳ τὸ 10 φθείρεσθαι, ὧ καὶ τὸ πάσχειν. τὴν δὲ ὕλην φθείρεσθαι οὐχ οἶόν τε· εἰς τί γὰρ καὶ πῶς; πῶς οὖν λαβοῦσα ἐν αὐτῇ θερμότητος, ψυχρότητος, μυρίας καὶ ἀπείρους ὅλως ποιότητος καὶ ταύταις διαληφθεῖσα καὶ οἶον συμφύτους αὐτὰς ἔχουσα καὶ συγκεκραμένας ἀλλήλαις, οὐ γὰρ ἕκαστα 15 χωρίς, αὐτὴ δὲ ἐν μέσῳ ἀποληφθεῖσα πασχουσῶν τῶν ποιότητων ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλας ὑπ' ἀλλήλων μίξει οὐχὶ συμπάσχει καὶ αὐτή; εἰ μὴ ἄρα ἔξω τις αὐτὴν θήσεται αὐτῶν παντάπασιν· ἐν ὑποκειμένῳ δὲ πᾶν οὕτω πάρεστι τῷ ὑποκειμένῳ, ὡς αὐτῷ τι παρ' αὐτοῦ διδόναι. 20

9. Δηπτέον δὴ τὸ παρεῖναι ἕτερον ἐτέρῳ καὶ τὸ εἶναι ἄλλο ἐν ἄλλῳ πρῶτον ὡς οὐ καθ' ἓνα τρόπον ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐστὶν οἶον μετὰ τοῦ παρεῖναι ἢ χειρόν ἢ βέλτιον ποιεῖν ἐκεῖνο μετὰ τοῦ τρέπειν, οἶον ἐπὶ τῶν σωμάτων ὁράται ἐπὶ γε τῶν ζώων, τὸ δ' οἶον ποιεῖν βέλτιον ἢ χειρόν 5 ἄνευ τοῦ πάσχειν ἐκεῖνο, ὡσπερ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐλέγετο, τὸ δ' οἶον ὅταν τις σχῆμα κηρῷ προσαγάγῃ, ἔνθα οὔτε τι πάθος, ὡς ἄλλο τι ποιῆσαι τὸν κηρὸν εἶναι, ὅταν παρῇ τὸ σχῆμα, οὔτε ἐλλείψεις [ἐκεῖνο] ἀπεληλυθότος ἐκείνου. τὸ